



SVĚTLO



TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

44. ČÍSLO / XXVII. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

3. LISTOPADU 2019

Z obsahu:

**O Skutcích apoštolů -
„nástroj, který jsem si
vyvolil“**

Katecheze papeže
Františka při generální
audienci 9. října 2019
na náměstí Sv. Petra
v Římě
- strana 2 -

**Blahoslavená
Františka d'Amboise**
Libor Rösner
- strana 4 -

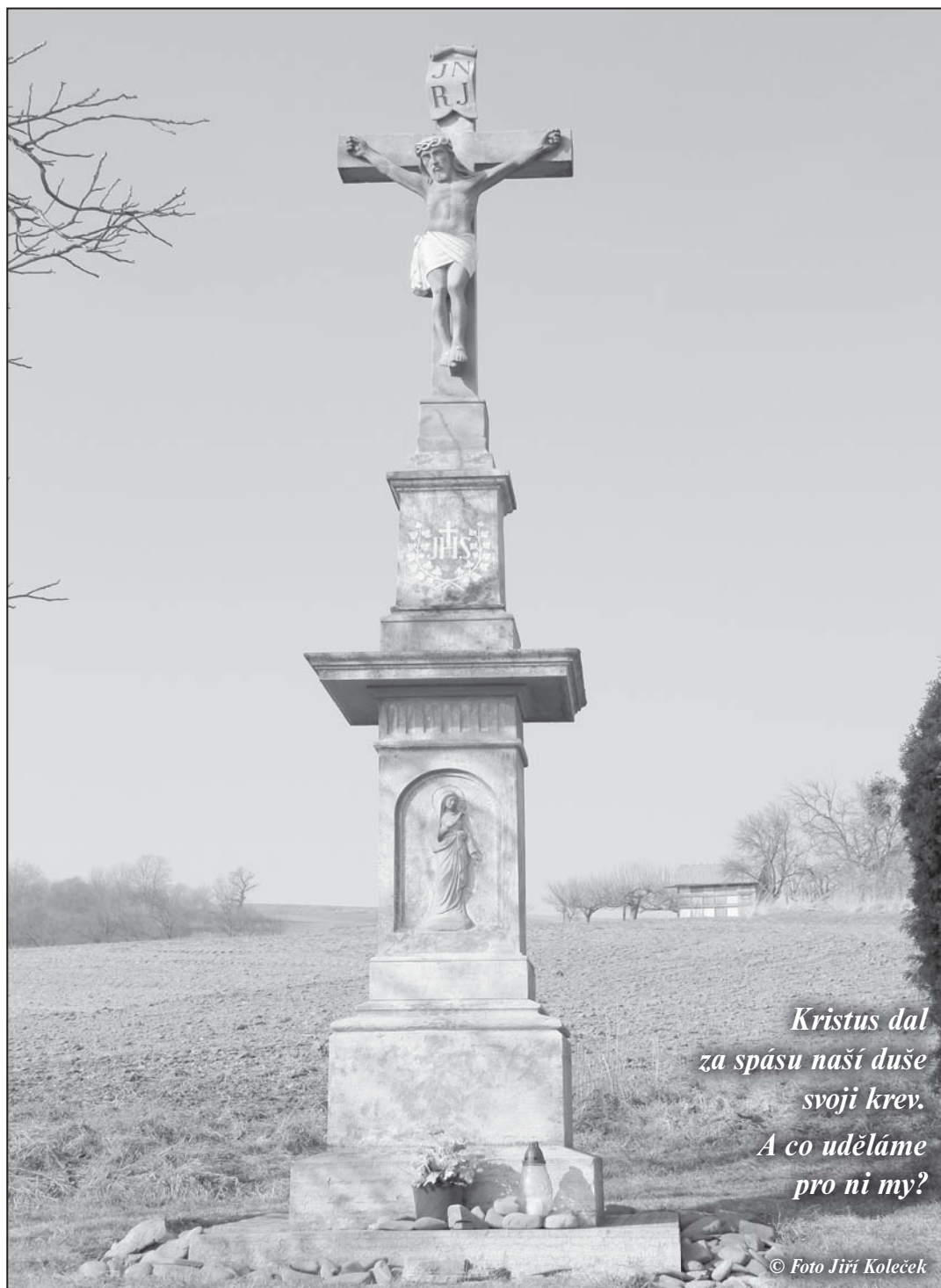
**Sto růží Panny Marie
pro rozjímání (2)**
P. Clemente
Arranz Enjuto
- strana 6 -

**„České nebe“ rozzáří Řím
i Břevnovský klášter**
- strana 7 -

**Katolická sexuální
morálka - ukazatel na
cestě ke štěstí**
- strana 8 -

**Horlivost pro Boží
království ho stravovala**
P. Paul-H. Schmidt
- strana 10 -

Život s Bohem (5)
Raoul Plus SJ
- strana 12 -



*Kristus dal
za spásu naší duše
svoji krev.
A co uděláme
pro ni my?*

© Foto Jiří Koleček

mandátu. Nejde tu o lidskou moudrost, ale o moudrost Boží. Ta je pro nás a naše myšlení možná trochu nepohodlná. Ostatně, tak tomu bylo i pro apoštoly. Když Ježíš mluvil o nerozlučitelnosti manželství, lekli se a řekli: „Pak je lepší se neženit...“ (Mt 19,10) Hlásat s odvahou a radostí i „nepohodlné“ stránky Zjevení je trvalá, neměnná úloha církve.

12. Nikoli: „Ty bys měl“, nýbrž: „Ty jsi“

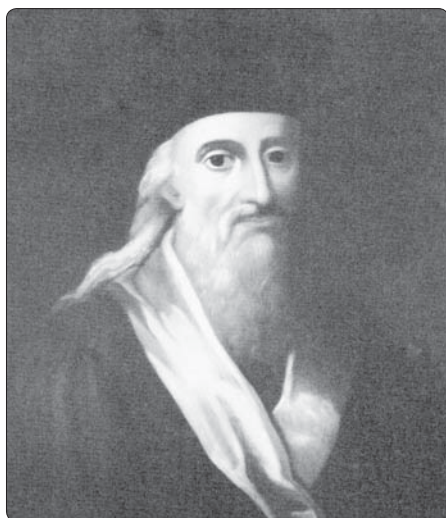
Poselství církve k sexualitě a lásce není především „Měl bys“, nýbrž „Ty jsi“. Bůh tě miluje, obdaroval tě. Nejprve dar, pak úloha. Víra požaduje, aby se stala viditelnou ve skutcích. A náš život je navíc proniknut a nesen laskavým Božím milosrdenstvím. Bůh ví o naší slabosti a podléhání pokušení. Ví, že často „je duch ochotný“, ale „tělo je slabé“ (srov. Mt 26,41). Nejde o perfekcionismus, nýbrž o milost, o vydání se na cestu, o spoléhání se na Krista, na jeho pomoc a náklonnost. *Jde však i o důvěru, že Bůh je milosrdným Otcem, který stále s otevřenou náručí čeká na svého syna, na svou dceru. Boží milosrdenství je větší, než si myslíme.* Je především záležitostí pastorace, aby dokázala toto milosrdenství zviditelnit a dát ho zakusit. Nesmíme také opustit lidi, jejichž životní styl odporuje tomu, co církev hlásá. Je zapotřebí otevřeného srdce a porozumění: žádné povýšené poučování, nýbrž láskyplné doprovázení a pravdivé zvěstování evangelia. V této souvislosti je téma homosexuality především pastorační výzvou. Právě v takových případech nesmíme člověka nechat samotného.

Církevní učení o sexualitě a lásce je opravdovým pokladem. Nemůžeme ho zakopat, nýbrž ukázat a zpřístupnit lidem. To je výzva a povinnost. Nemáme však žádný důvod k rezignaci, abychom poklad zakopali na poli a radostnou zvěst nechali zmutovat v bezvýznamný popis životních událostí. Svatý Jan Pavel II. nám ve svém díle „*Teologie těla*“ zanechal materiál, který nám pomůže, aby se cesta lásky, štěstí a plnosti znovu rozzářila.

Zdroj: www.cirkev.cz, 15. 10. 2019,
autorka článku Monika Klimentová
(Redakčně upraveno)

Horlivost pro Boží království ho stravovala

Přišel na svět ve staroslavném francouzském papežském městě Avignonu 15. března 1591. Raná léta malého Alexandra de Rhodes proběhla bez zvláštních událostí a ve vší tichosti. Z otcovy strany měl v žilách židovskou krev, jeho předkové přišli v 15. století ze Španělska. V nové vlasti se osvědčili. Alexandrův otec byl za zvláštní zásluhy povýšen do šlechtického stavu.



Alexander de Rhodes (1591–1660)

Už v útlém mládí pocítil Alexander povolání shora, aby šířil evangelium Ježíše Krista v dalekém Japonsku. Dne 14. dubna 1612 vstoupil tedy v Římě do noviciátu jezuitů, kde se setkal s kolínským Adamem Schallem (pozdějším slavným misionářem v Číně). Od té doby o Alexandrově životě nic nevíme. Na konci svého studia teologie vykonal pouť do Loreta. Zde svěřil svůj další život zcela Matce Boží. Sotva přišel zpátky do Říma, padlo rozhodnutí, že je určen pro misi do Japonska.

Dříve však než nastoupil na dlouhou cestu do východní Asie, vykonal znovu cestu do Loreta. Vědomě položil svoji budoucí práci pod ochranu Královny nebe.

V Lisabonu začala 25. března 1619 jeho „cesta bez návratu“. Před cestou tam vykonal poslední návštěvu svých rodičů v Avignonu, udělal krátkou odbočku do Lyonu, kde působil jeho bratr, který se ta-

ké stal jezuitou. Na Nový rok 1619 přišel při další cestě do Zaragozy. Toto místo se v té době považovalo za první mariánské poutní místo v Evropě. Tady, na břehu řeky Ebro, se měla zjevit Maria apoštolu Jakubovi (Staršímu), který zde konal misi. Cožpak není „Královnou apoštolů“?

Dne 4. dubna 1619 vyrazila loď v Lisabonu na moře. Průměrně 10 % lodí, které se tenkrát vydaly na cestu, se na cestě ztratilo. Šest jezuitských misionářů, kteří cestovali spolu, udělalo z lodí „plovoucí klášter“. Po 6 měsících a 5 dnech dosáhli po nesčetných obtížích svého prvního cíle, indického Goa, „nejkřesťanštějšího města Asie“, kde tři čtvrtiny obyvatel byli pokřtěni křesťané. Tady musel P. de Rhodes dva a půl roku setrvat. V Japonsku vypuklo tehdy velké pronásledování křesťanů, neměl té země nikdy dosáhnout. Bůh měl s Alexandrem de Rhodes jiný plán: měl se stát velkým misionářem a apoštolem Vietnamu.

V té době byl ještě dnešní Vietnam rozdělen do dvou království: Tonkin (Severní říše) a Kočinčina (Jižní říše). P. de Rhodes bylo dáno celkem devět let, rozdělených do šesti období, stále znovu přerušovaných rozmiškami a pronásledováním. Cizí misionář byl v roce 1645 dokonce odsouzen k smrti. Nebe však pomohlo znamením a zázrakem, misionář se nikdy necítil osamoceny. Napsal: „Od vzniku této církve (ve Vietnamu) četné zázraky přinesly úspěch. Mluvím o nespočetných zázracích. Protože opravdu byly početné, takže je naši katechisté už nemohli spočítat... Mluvím jenom o tom, co jsem viděl na vlastní oči. Mnozí slepí znovu prohlédli, dva mrtví byli vzkříšeni, 272 nemocných bylo uzdraveno...“

V době vietnamské misie nebyl zde ani jediný biskup, takže se nemohla konat žádná kněžská svěcení. Ale horlivých katechetů bylo přehojně. Tvořili pevné společenství. P. de Rhodes pro ně vytvořil jakýsi druh řeholních pravidel, podle nichž mohli žít, a nechal je skládat trojí sliby, nejprve na určitý čas, potom navždy. Toto originální sdružení se nazývalo „Domus Dei“

(Dům Boží). Podobná skupina, nazvaná „Milovnice kříže“, vznikla z žen teprve po odchodu P. de Rhodes. Také dnes je ještě ve vietnamské církvi nejpočetnějším společenstvím podobným řádu.

Počet křesťanů stále rostl. Každý rok posílal představený misionářů svoji zprávu do Říma. V roce úmrtí P. de Rhodes se počítalo ve Vietnamu na 300 000 pokřtěných křesťanů. „Domácí církve“ vyvíjely všechny možné aktivity, růženec se modlili všude, také na cestách.

Také v Malakka zanechal de Rhodes své stopy. Po deset dalších let byl představeným a profesorem kněžského semináře v čínském Macau. I když byl plně vytížen tímto úkolem, pokřtil také v této době okolo 1 000 Číňanů. Celkem strávil na jihu a východě Asie 31 let, jeho vlastní misijní poslání v Japonsku ale zůstalo navždy uzavřeno.

Z Evropy přinesl P. de Rhodes vzácnou relikvii, totiž „Vlas Mariin“. Ve všech nebezpečích se osvědčila, zvláště při plavbách na moři, když zuřily životu nebezpečné bouře. Tehdy svolával mocnou ochranu Mariinu, nikdy nadarmo. Tak tomu bylo i na jedné cestě z Manily do Macaa, když zuřil silný tajfun. Ve svých záznamech (*Divers voyages...*) popisuje, jak v takové bezvýchodné situaci spustil Vlas Matky Boží do moře, uvázaný na šňůře. Bouře okamžitě ustala. Sice zachráněn, cenná relikvie však odplula do dálky, když se šňůra přetrhla. Na její místo nastoupila jiná relikvie. Stalo se to takto:

V Jižní říši (Kočinčíně), v provincii Phu Yen, pokřtil P. de Rhodes v roce 1641 jednoho šestnáctiletého chlapce jménem Ondřej. Velice horlivý nový křesťan brzy vstoupil do „Domus Dei“ a stal se pro všechny věřící příkladem. Když byl zajat a přivlečen před soudce, odsoudili ho ke smrti. P. de Rhodes směl být přítomen jeho popravě, protože se ještě těšil přízni krále.

Misionář se ale postaral o důstojné pohřbení tohoto prvního mučedníka Kočinčiny. Nechal od trupu oddělit jeho hlavu, která se jako relikvie stala jeho stálým průvodcem. Nastoupila určitým způsobem na místo Vlasy Mariina. Když se dostal do tajfunu, dal misionář vystavit hlavu svého mučedníka na horní palubu lodi a modlil se loretánskou litanii. Bouře okamžitě přestala. „Zázrak! Zázrak!“ volali všichni. Tento vietnamský mučedník byl 5. břez-

na 2000 papežem Janem Pavlem II. blahorečen. Jeho hlava se dnes uchovává v římské generální kurii jezuitského řádu v Římě.

Nakonec ale musel P. de Rhodes po 31 letech neaktivnější misijní práce opustit svoji oblíbenou Asii. Nejenom že ho nově nepřátelsky naladěná vláda Vietnamu odsoudila k smrti, avšak také někteří křesťané a bratři nebyli spokojeni s jeho misijními metodami. Jeho zpáteční cesta trvala několik let. Cestou se všude se spolucestujícími zaplétal do náboženských rozporů. Odcestoval z Macaa 20. prosince 1645 a dorazil konečně do Říma 27. června 1649. V tehdejší hlavním perském městě Isfahánu udělal přestávku, aniž by tušil, že zde později ukončí svůj neklidný život. Předtím ale, než zamířil ke svému konečnému cíli, do Říma, udělal odbočku do Loreta, aby co nejvroucněji poděkoval Matce Boží za její mnohaletou ochranu. Napsal: „Tam, kde začaly všechny milostných cest, v poutním kostele v Loretu, tam jsem v radosti zanechal volný průchod slzám. Po několik dnů jsem děkoval své milé Panovnici, pak jsem se vydal na cestu do Říma...“

Ve Věčném městě přednesl všechny své žádosti a vysvětlil svým nadřízeným situaci ve Vietnamu. Ve Vatikánu naléhal na to, že tamější církve potřebuje bezpodmínečně jednoho nebo více biskupů. Našel si čas, aby sepsal důležité spisy pro budoucí

asijské misionáře, kromě toho anamitsko-lusitánský latinský slovník. Pracoval dále na svém katechismu pro vietnamské uchažeče o křest, nikoliv formou otázek a odpovědí, ale bohatě vyzdobeným odpovídajícími objasňujícími obrazy.

Už dlouho P. de Rhodes přemýšlel o tom, jak by muselo vypadat písmo čitelné pro všechny Vietnamce. Použil latinská písmena a stal se tak vynálezcem dodnes platné vietnamské spisovné řeči.

P. de Rhodes cestoval z Říma dále do své francouzské vlasti. Tady vysvětlil církvi, a především vyššímu kléru, jak nutná je vlastní misijní kongregace pro Asii. Tak se sice nestal zakladatelem „Missions Entrangères de Paris“, ale určitě jejím vlivným poradcem, podporovatelem a provozovatelem. Tato společnost vysílala v následujících staletích většinu misionářů do jižní a východní Asie. Také oba první biskupové Vietnamu patřili k ní.

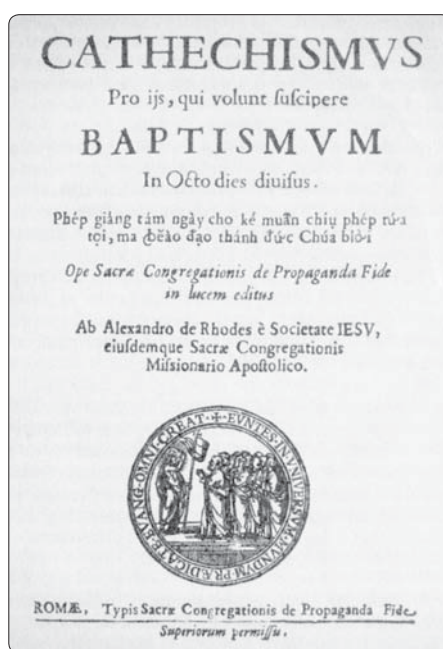
Asi po deseti letech pobytu v Evropě vyjel P. de Rhodes ještě jednou na vlastní misionářskou práci. Tentokrát ho poslali představení do Persie. V listopadu 1654 nastoupil v Marseille na loď, o rok později dosáhl svého cíle, perského hlavního města Isfahánu. Ve věku 64 let se musel naposledy učít jemu zcela neznámé řeči a zvyknout si na nové mravy. Brzy se ukázalo, že obyvatelé, většinou mohamedáni, nejsou vůbec tak otevření pro evangelium, jak byl misionář z východní a jižní Asie zvyklý. Jeho zdraví bylo narušené. Nemohl pracovat, nýbrž trpět. Dne 5. listopadu 1660 dožárl. Jeho umírání bylo „jako když svíce postupně uhasíná“.

V jeho vlasti brzy zapoměli na zemřelého zasloužilého misionáře. Ve Vietnamu se krátce nato rozpoutalo jedno z nekrutějších pronásledování křesťanů všech dob, asi 100 000 katolíků přišlo o život, některé prameny uvádějí dokonce 130 000 mučedníků.

Hrob misionáře pohřbeného v cizí zemi byl znovu objeven teprve v roce 1959 díky latinskému nápisu na něm.

Jak Ježíš už ve své době nahlédl, tak tomu bylo v životě P. de Rhodese a jeho vietnamských pomocníků: „Nezemřeli obilné zrno padlé do země, zůstává samo; zemřeli však, přináší mnohý užitek.“ (Jan 12,24)

Z Maria heute 6/2016 přeložil -mp-
(Redakčně upraveno)



*Katechismus napsaný v latině
a vietnamštině od Alexandra de Rhodes*

30 LET OD SVATOŘEČENÍ ANEŽKY ČESKÉ

ZÁZRAKY KE KANONIZACI ČESKÝCH SVĚTCŮ

Univ. prof. PhDr. Jaroslav Němec

Před 30 lety, 12. listopadu 1989 byla v Římě svatořečena Anežka Česká. Tato historická událost, spojená s velkolepou národní poutí do Říma, předznamenala následný pád totalitního režimu v naší zemi. Netrvalo dlouho a již 21. května 1995 byli v Olomouci papežem Janem Pavlem II. svatořečeni Zdislava z Lemberka a kněz-mučedník Jan Sarkander. Profesor a římskokatolický kněz Jaroslav Němec (1932–2012) dal 20 let po Anežčině svatořečení vzniknout drobné publikaci, věnující se posledním třem novým světcům. V tomto pojednání autor shrnul hlavní požadavky ke kanonizaci: svatost života anebo mučednictví kandidátů a zázraky na jejich přímluvu. Spis obohacuje obrazová příloha a stručný dodatek o nových českých kauzách svatořečení, jak byl aktuální stav v roce 2009. Jde sice o útlou publikaci, avšak velmi fundovanou, jelikož Mons. Němec působil dlouhou dobu jako profesor v Itálii a Olomouci a jako ředitel tajného papežského archivu na Kongregaci pro svatořečení v Římě.



Jaroslav Němec

*Malice cyrilometodějská s. r. o.
Brož., A5,
64 stran + 20 stran barevných
obrazových příloh,
původní cena 99 Kč,
pro odběratele Světla
aktuální nabídka 20 Kč!*

PRO ŽIVOT Z VÍRY



ZTRÁTA A ZISK • PŘÍBĚH KONVERTITY
*John Henry Newman • Z angličtiny přeložila
Lucie Cekotová • Odpovědný redaktor
P. Štěpán Smolen • Redakční spolupráce
Kateřina Kutarňová a Milan Žonca •
Předmluva k českému vydání Petr Osolobě*

Ztráta a zisk je první knihou, již nedávno svatořečený John Henry Newman publikoval po svém obrácení ke katolictví. Na pozadí studentského života Oxfordu 40. let 19. století se zde odehrává intelektuální a duchovní dobrodružství v životě Charlese Redinga, mladého muže, který se chtěl vyhnout sporům, nedokázal však nejt za poznanou pravdou. Co všechno musí být člověk připraven ztratit, pokud nechce ztratit svou duši?
Hesperion, z. s. • Váz., přebal, 140x205 mm, 376 stran, 389 Kč

OTČENÁŠ

Tomáš Špidlík • Odpovědná redaktorka Anna Lexmaulová

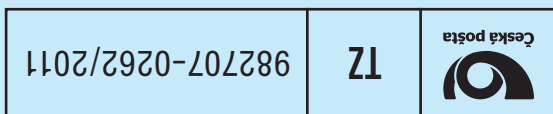
Když se chceme modlit, stále znovu opakujeme prosbu Ježíšových učedníků: „Pane, nauč nás modlit se.“ Stejně jako apoštolům Ježíš celé církvi dává modlitbu Otčenáš. Duši nesytí spousta vědomostí, ale vnitřní procítění a zakoušení pravdy. V Otčenáši najdeme podněty, které pomáhají upřímně a hluboce prožívat to, co je nejdůležitější v životě křesťana. V knížce je obsažena tradice dobře známého krátkého souhrnu veškeré dokonalosti. Proto se téma modlitby Otčenáš dobře hodí mj. k exercičnímu rozjímání. A tato knížka kardinála Tomáše Špidlíka (1919–2010) vznikla právě při jednom kurzu duchovních cvičení a byla vydána na přání jeho účastníků.

*Refugium Velehrad-Roma, s.r.o.
Brož., 110x180 mm, 164 stran, 160 Kč*



Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz



**Malice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1**